

Vzpomínka na válku

Narodila jsem se v roce 1932. Z války si pamatuji, jak jsme v době poplachů utíkali ze školy do protějších domů schovat se do sklepů. Doma nás s bratrem v době náletů rodiče schovali do sklepa pod stodolou. Sami rodiče se pohybovali po venku, měli jsme malé hospodářství.

V době války u nás bydlela šestičlenná rodina Bartošova. Kvůli válce se musela vystěhovat ze svého domu v Holasovicích u Opavy. Byli to šumičtí rodáci, kteří hledali u svých příbuzných dočasný domov. Protože to byla velká rodina, vzali je rodiče nakonec k nám i přestože jsme nebyli v žádném příbuzenském vztahu. Rodina Bartošova obývala přízemí našeho domu, mi jsme bydleli v patře, kde byla sýpka a komora.

Pro mne byl nejhorší zážitek, když v noci němečtí vojáci bušili pažbami na Slívovi vrata (bývalý poslanec Leopold Slíva). Hledali partyzány. Jeden se ukrýval i u nás, byl to pan Jindřich Kramný, který pocházel taky od Opavy. Ukrýval se u Bartošových v komůrce bez vědomí našich rodičů. Maminka ho ale jednou v noci potkala na dvoře, velmi ji prosil, aby ho neprozradila. V té době hrozila smrt i pro naši rodinu.

Ještě si vzpomínám na hrůzu, kdy Němci vypálili několik domků na Horním Konci.

Vlasta Šidlová, rozená Bartošová

Šumice čp. 3